

в дзюрчанні золотого літа
на осі вітру соняшник вертиться
запаморочення останній свідок
спружина спеки голка спраги
в несамовитому обряді пристрасти
шовкове чудо виростає
нечутно з-між грудей твоїх
яких не доторкатися мені
за нами ходить одноногий соняшник
із сонцем на тонкім шнурочку.

Збірка « [Комашиний вимір](#) ».